

Volg Mij!

Tijdschrift
voor jonge
Christenen

Pisa – niet alleen maar een scheve toren

Vrijheid blijheid?

Nehemia – een voorbeeld

2/2015

Inhoud

■ Uit de actualiteit:	
PISA-studie – niet alleen maar een scheve toren	4
Onwaarheden verspreiden?	7
Uitdagende vragen – heb jij een antwoord? (evangelisatie)	9
■ Vragen en antwoorden	
Mini? Wat is netjes voor gelovige vrouwen?	13
■ Stof tot nadenken:	
De glorie van Jezus Christus	14
■ Bijbelstudie:	
Het Boek Spreuken (2)	16
■ De Bijbelse praktijk:	
Vrijheid blijheid? (Rom. 14:1-15:7)	23
Wie oren heeft, laat hij horen	26
■ Personen in de Bijbel:	
Nehemia – een voorbeeld voor onze tijd	28
■ De Bijbelse praktijk:	
Bouwen aan het Huis van God	32
■ Goed Nieuws:	
Nu	36

Colofon

© en abonnementen:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
e-mail: bestel@uhwdw.nl
Alle vragen i.v.m. abonnementen
richten aan de uitgever!

Redactie:

www.ChristelijkJeugdwerk.nl
E-mail: VolgMij@christelijkjeugdwerk.nl

Lay-out en ontwerp:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de

Volg Mij! verschijnt min. zes keer per jaar. Abonnementsprijs Nederland € 18,95, buitenland € 26,95 (incl. verzending).

Gebruikte Bijbelvertaling: veelal de Herziene Statenvertaling, soms de Statenvertaling 1977 en wat betreft het Nieuwe Testament de Voorhoeve-editie.

Rond de verschijningsdatum van dit nummer krijgen veel leerlingen een tussenrapport. Vroeger stond er naast de belangrijkste cijfers ook standaard een waardering voor gedrag, inzet, deelname aan de lessen, ordelijkheid e.d. vermeld. Dat staat er nu niet altijd meer in, maar als je wilt, kun je daarover in een gesprek met je docenten ongetwijfeld meer te horen krijgen. Nu, we zitten of zaten niet alleen op de een of andere onderwijsinstelling, maar we bevinden ons allemaal – zonder uitzondering – in Gods school.

Wanneer wij ons Christen-zijn serieus nemen, zullen wij geïnteresseerd zijn in de vraag hoe de Heere God ons beoordeelt. Dan zien we uit naar het ‘tussenrapport’ dat wij van Hem krijgen. En daarbij gaat het nu juist om de kwaliteiten die soms niet meer aangegeven worden in de schoolrapporten.

God let er bijvoorbeeld heel nauwkeurig op hoe het er met ons **gedrag** voor staat. Bijvoorbeeld of wij altijd de waarheid zeggen of dat we ook wel eens onwaarheden hebben verspreid. Hij ziet – en beoordeelt – ook hoe wij met onze medegelovigen omgaan. Willen wij hun misschien onze zienswijze voorschrijven? Hebben we hun verweten dat ze ongeestelijk en oppervlakkig zijn, alleen maar omdat ze niet doen wat wij vinden? Zijn wij soms niet onbroederlijk, hard en liefdeloos? God ziet het en zal ons eens Zijn ‘cijfer’ geven.

Hoe zit het met onze **ijver**, onze inzet? Natuurlijk ziet de Heere ons in onze dagelijkse bezigheden, maar Hij ziet ook of wij ijverig en toegewijd zijn in Zijn dingen. Daarmee bedoel ik allereerst de taken die Hij ons geeft en oprechte belangstelling voor Zijn Woord. Dat Woord zouden we ijverig moeten lezen om Gods onderwijs goed te kunnen begrijpen en volgen. Dan zullen wij ook op heel veel vragen een duidelijk antwoord krijgen.

Dan komen we bij de **deelname aan de les**. Een gevolg van echte ijver is samenzijn en samenwerken met anderen die op Gods school zitten. Allereerst geldt ook hier dat je aandachtig moet luisteren wanneer God spreekt. ‘Wie oren heeft, laat hij horen ...’ (Openb. 2:7). Maar net als bij elke opleiding is het ook op Gods school belangrijk om tijdens de lessen niet naar het geklets van anderen te luisteren. En hoeveel inhoudsloos, slecht en afbrekend geklets is er niet!

Ten slotte nog het cijfer voor **orde**. God is geen God van wanorde (1 Kor. 14:33). Daarom moeten we ons gedragen zoals het hoort, zodat de lessen nuttig zijn voor onszelf en voor anderen; zodat er vrede komt. Daarom moeten we er steeds goed over nadenken wat we doen, en moeten we ons afvragen of ons doen en laten God behaagt. ‘Want als wij onszelf zouden beoordelen ...’ (1 Kor. 11:31) volgens Zijn Woord, dan zouden wij Gods goedkeuring hebben. Dat alleen levert innerlijk geluk op.

Een hartelijke groet van
de redactie

PISA – niet alleen maar een scheve toren

Bij het woord 'Pisa' dacht vroeger iedereen uitsluitend aan de beroemde scheve toren van Pisa. Maar door de media is ons een paar jaar geleden duidelijk gemaakt dat PISA ook als afkorting staat voor 'Programme for International Student Assessment' (programma voor internationale beoordeling van leerlingen). En bij deze beoordeling van de prestaties van leerlingen in tientallen landen hebben de leerlingen in diverse Europese landen het er niet al te best van afgebracht. Nu willen wij in dit artikel niet over de slechte opleidingen klagen of die analyseren en verklaren. We gaan ook geen oplossingen aandragen om de opleidingsniveaus op de scholen op te vijzelen; dat is onze taak niet. Maar toch zijn er wel resultaten van dit onderzoek die ook Christenen tot nadenken kunnen stemmen.

Lezen – een 'culturele techniek' van het geloof

De PISA-studie komt tot de conclusie dat het vermogen om 'met een gevoel van opwindend iets te lezen' onder de leerlingen vaak te wensen overlaat. Ik wil best geloven dat kinderen uit een gezin met gelovige ouders hier in het algemeen nog een positieve uitzondering op vormen (zonder dit trouwens door de resultaten van PISA te kunnen bewijzen). En dat zou zo moeten blijven!

Want lezen is niet alleen maar een 'culturele techniek' van de mensheid, maar vooral een 'techniek' tot nut van ons geloof. God heeft ons de Bijbel, Zijn Woord, gegeven. Daarin deelt Hij ons Zijn plannen mee. In

Openbaring, het laatste Boek van de Bijbel, worden twee beloften gegeven: '**Zalig is hij die leest** en zijn zij die horen de woorden van de profetie, en die in acht nemen wat daarin geschreven staat' (Openb. 1:3) en 'Zalig is hij die de woorden van de profetie van dit boek in acht neemt' (Openb. 22:7).

Voor Christelijke ouders is het doel niet alleen om bij hun kinderen de interesse in het lezen te wekken, zodat ze betere prestaties op school leveren. Het doel is vooral dat ze eenmaal zelf in staat zullen zijn om Gods Woord te lezen. Natuurlijk moeten ze daarvoor ook andere boeken lezen, tenminste eenvoudige boeken die voor het geloof nuttig zijn.

Maar het zelfstandig leren lezen van de Bijbel zou altijd de eerste plaats moeten innemen. Want in dit Boek leren ze de Heere kennen. Die ook hun Heiland en Redder wil zijn.

Voorlezen en vertellen als aansporing om zelfstandig te leren lezen

Het voorlezen en het vertellen van verhalen wordt wel eens ‘de moeder van het lezen’ genoemd. Ouders (en opa’s en oma’s) moeten dit niet alleen aan de school overlaten. Integendeel, juist het voorlezen in het gezin kan al op jonge leeftijd een groeiende, levendige interesse opwekken voor goede vertellingen, en speciaal voor de verhalen uit de Bijbel.

Iedereen die kinderen heeft of met kinderen te maken heeft, zal altijd geboeid vaststellen: jonge kinderen willen hun lievelingsverhalen steeds opnieuw horen, en ze kennen ze na een tijdje bijna letterlijk uit het hoofd. En als ze ouder worden, willen ze die verhalen daarna ook perse zelf kunnen lezen.

Laten we de capaciteit van kleine kinderen gebruiken om teksten snel en heel precies te kunnen onthouden. Dat kan door hun de Bijbelse verhalen te vertellen en vooral veel over de Persoon van de Heere Jezus. Dat moet gebeuren voordat op school sprookjes en fantasieverhalen ingang in hun gedachten vinden.

Christelijke kinderwerkers hebben door het vertellen van Bijbelse verhalen een onmisbaar middel om kinderen vertrouwd te maken met Gods Woord.

Het is niet mijn bedoeling om de inzet van visueel materiaal te veroordelen, maar wij moeten niet het gevaar van onze tijd lopen om door een soort multimedia-show het vertellen van de Bijbelse verhalen te verwaarlozen.

Iedereen die wel eens meegemaakt heeft hoe kinderen ademloos luisteren naar een verteller die een spannend verhaal brengt, zal inzien hoeveel zegen de mogelijkheden opleveren om Gods Woord aan kinderen te vertellen.

In culturen waar veel mensen, ook volwassenen, niet kunnen lezen en ook in tijden toen er nog geen boeken waren, had de verteller van verhalen niet voor niets een centrale functie.

Hoe vaak heeft onze Heere aan de mensen gelijkenissen (verhalen uit het dagelijkse leven) verteld om daarmee op een Goddelijk volmaakte manier geloofslessen te verduidelijken. Ook Lukas heeft de wens om de dingen ‘die onder ons volledig geloofd

worden' door te geven: '[Daarom] ... heeft het ook mij goed gedacht, na alles van voren af aan nauwkeurig onderzocht te hebben, het geordend voor u te beschrijven, hooggeachte Theofilus, opdat u de zekerheid kent van de dingen waarin u onderwezen bent' (Luk. 1:1-4).

Laten we elkaar stimuleren om de goede traditie van het vertellen van Bijbelverhalen in ere te houden of weer opnieuw te ontdekken.

Nog een bouwsteen: iets uit het hoofd leren

Het is wel duidelijk dat er tegenwoordig veel minder uit het hoofd wordt geleerd dan vroeger. Toch blijft het uit het hoofd leren van Bijbelteksten een niet te onderschatten mogelijkheid om Gods Woord in de kindert-harten te planten (en natuurlijk ook in onze eigen harten).

Een zendeling die een programma heeft ontwikkeld waarmee je Bijbelverzen kunt aanleren, vertelde me hoe kinderen in India en elders honderden Bijbelteksten en hele hoofdstukken uit het hoofd kunnen opzeggen. Als beloning kregen ze daarvoor een Nieuwe Testament of een Bijbel. Ze waren heel blij dat ze nu zelf de Bijbel konden lezen én ont-houden. Het was de moeite waard, hoewel ze het helemaal als zegen en niet als moeite ervaren hadden.

De volgende teksten uit Gods Woord spreken ook vandaag de dag nog steeds tot ons: 'Ik heb Uw belofte in mijn hart opgeborgen, opdat ik tegen U niet zondig' (Ps. 119:11). 'Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste' (Ps. 40:8).

'Ik heb u geschreven, jonge mannen, omdat u sterk bent en het Woord van God in u blijft en u de boze hebt overwonnen' (1 Joh. 2:14).

Natuurlijk betekent het Woord van God 'in het binnenste van mijn hart' hebben iets anders en meer dan Bijbelteksten 'in je hoofd' hebben. Uit je hoofd leren is in het Engels 'to learn by heart' (lett.: leren met je hart).

Wanneer Zijn Woord vanuit ons hoofd in ons hart komt en ons leven stempelt, dan heeft het uit het hoofd leren veel zin! Bovendien stelt het ons in staat om over gedeelten van Zijn Woord te beschikken, zelfs als we even geen Bijbel bij de hand hebben.

Wat de PISA-studie ook zal uitwerken op de scholen, wij mogen ons ervoor inzetten dat in de gezinnen en bijeenkomsten van de Christenen geen 'geestelijke onderwijs-crisis' komt. Laten we onze energie gebruiken om thuis te zijn in onze Bijbel. Op die manier zullen we ook de kinderen in onze gezinnen en op de kinderclubs tot een hulp zijn.

Michael Vogelsang

'Zalig is hij die leest en zijn zij die horen de woorden van de profetie, en die in acht nemen wat daarin geschreven staat'.

Openbaring 1:3

Onwaarheden verspreiden?

In de nasleep van de terreuraanslagen op 11 september 2001 werden e-mails verspreid die, zo werd beweerd, betrekking hadden op een vlucht die met de inslag in het World Trade Center eindigde. Het gaat om een gerucht dat zich razendsnel over de wereld verspreidde. Q33NY zou het vluchtnummer van één van de gekaapte vliegtuigen zijn. Wanneer je deze lettercombinatie schrijft met het lettertype Wingdings, dan krijg je het volgende beeld:

Alleen: vlucht Q33NY heeft nooit bestaan ...

Hoe komt het dat ook Christenen – vaak onbedoeld – iets doorgeven wat niet waar is? De apostel Johannes kon aan Gajus schrijven: ‘U weet dat ons getuigenis waar is’ (3 Joh. 12). En Paulus vermaant de Filippenzen: ‘Al wat waar is ... bedenken dat’

(Fil. 4:8). In plaats van het waarheidsgehalte van zulke informatie na te gaan, neigen wij er gemakkelijk toe die info zonder het te onderzoeken simpelweg door te geven, voorzien van eigen commentaar. En dat niet alleen maar bij ‘historische’ gebeurtenissen in de wereld of bij verondersteld satanswerk, maar helaas ook bij ‘info’ over onze broeders en zusters in het geloof. Hoeveel onwaarheden heb jij al verspreid over je medebroeders en -zusters, met name over hen die je minder sympathiek vindt?

Er zijn veel voorbeelden van geruchten die aantoonbaar niet waar zijn, maar die ook door gelovigen verspreid zijn.

Eén voorbeeld: sinds meer dan 30 jaar strijdt Procter & Gamble (een Amerikaanse fabrikant van levensmiddelen en hygiënische producten) tegen het gerucht dat de president van de onderneming tot de satanskerk zou behoren en winsten aan de duivelse ‘geloofsgemeenschap’ zou afdragen.

Een satirisch tijdschrift had ooit een 'interview' met hem vrijgegeven, en het nieuws vloog meteen de wereld over – ook al miste het bericht iedere grond!

Op dezelfde manier zijn er positieve verhalen die elke basis missen. Volgens geruchten moet de vrouw van een dominee vlak voor het neerstorten van de Alaska Airlines in 2001 (waarbij 87 mensen omkwamen) in het vliegtuig uitvoerig het Evangelie gepredikt hebben. Dat zou op een recorder van het vliegtuig zijn vastgelegd. Die vrouw was inderdaad aan boord, maar verder valt er over dit verhaal niets te bewijzen.

Hoeveel verkeerde verhalen heb **jij** al geloofd zónder het eerst na te trekken?

Hoe kunnen zulke onwaarheden in onze 'verlichte' tijd nog steeds verspreid worden?

Soms ligt het aan de schijnbaar betrouwbare bronnen, zoals de zeer gewaardeerde Times of de televisie, en dus hebben miljoenen mensen het gelezen of gezien. Of men wil zich schoon praten en denkt: als er écht geen vlucht Q33NY was geweest, zou ik de mail heus niet hebben doorgestuurd...

Hoe ongegrond het argument 'het stond immers in de krant of op internet...' (dus moet het waar zijn) is, is allang uit heel veel voorbeelden gebleken.

Daar komt nog bij dat de duivel zó geheimzinnig te werk gaat, dat mensen erdoor worden geïntrigeerd. In een geval als Q33NY denken ze zijn macht bijna 'voelbaar' te ervaren; en dat bevalt veel mensen wel, en helaas soms ook Christenen.

Christenen moeten de waarheid spreken. Altijd!

Van hoeveel Christenen en ook van dienaren van het Woord zijn dingen gezegd die niet waar zijn, maar die hun reputatie geschaad hebben. Soms zelfs zo sterk dat de uitoefening van hun dienst er – ten onrechte – onmogelijk door is gemaakt!

We moeten niet alleen aan de 'grote' verzinners denken. Zelfs zogenaamde kleine verhalen kunnen ontaarden in kwalijke lastertaal. En slecht nieuws verspreidt zich aantoonbaar 8x zo snel als goed nieuws!

Voor ons moet van toepassing zijn wat Koning Xerxes deed: 'En de zaak werd onderzocht en juist bevonden' (Esth. 2:23). In ieder geval moeten we ons niet voor het karretje laten spannen van mensen die met psychologische methoden vleselijke doelen proberen te bereiken; doelen die niet het doel van Christenen kunnen zijn.

Wanneer sommige gedragingen bij andere Christenen werkelijk aanleiding tot zorg geven, dan moeten we daarvoor bidden. En wanneer de Heere ons daartoe de opdracht geeft, moeten we proberen zo'n broeder of zuster te helpen. Daarna is deze zaak verholpen en mag niet verder verspreid worden (Jak. 5:20 en 1 Petr. 4:8)!

Het moet steeds ons doel zijn om de Heere Jezus door ons leven te verheerlijken en anderen op de noodzaak van berouw en bekering te wijzen. Daarmee hebben wij meer dan voldoende te doen!

Manuel Seibel

**'Wie waarheid voortbrengt,
maakt gerechtigheid bekend,
maar een valse getuige bedrog'.
Spr. 12:17**

Uitdagende vragen – heb jij een antwoord?

Kritische medemensen winnen voor de Heere!

Maak jij ook wel eens mee dat je door niet-Christenen wordt aangevallen met beweringen en vragen die je ineens monddood lijken te maken? Meestal vinden we dat een heel vervelende ervaring. Maar onze onmacht is ook vaak Gods kans! Laten we daarom op zulke momenten allereerst de Heere om wijsheid vragen, en vervolgens zó antwoorden dat het Evangelie ook dan doorgegeven wordt; zelfs wanneer wij de vraag niet of maar voor een deel kunnen beantwoorden.

Toch is het wel goed als we iets van de zienswijze en manier van denken van mensen om ons heen kennen. Dan kunnen wij ons ook vooraf met de Bijbelse visie op allerlei opvattingen bezighouden: 'Een paard wordt gereedgemaakt voor de dag van de strijd, maar de overwinning is van de HEERE' (Spr. 21:31); en een paard zie ik hier als een beeld van onze bereidheid om voor het Evangelie te strijden.

De volgende uitspraken en ook de antwoorden kunnen als voorbeeld dienen. De

antwoorden zijn bewust kort gehouden om je meer ruimte te geven er zelf over na te denken. In het algemeen zijn zulke gesprekken vaak kort. Je hebt bij een evangelisatie-actie op straat bijvoorbeeld vaak maar een paar seconden om ad-rem en snel even iets tegen die persoon te zeggen!

Paulus spoort ons aan om tegenover hen die buiten zijn wijs te werk te gaan (Kol. 4:5). Het gaat in die tekst meer om ons algemene gedrag ('wandel') en niet specifiek om een gesprek. Laten we niet vergeten dat ons hele dagelijkse leven een getuigenis van de Heere mag zijn. Maar als zich een speciale gelegenheid voordoet (ook al is het een uitdagende vraag), dan mogen wij die in de kracht van de Heere benutten!

Nog een kleine tip: vaak is het nuttig om rekening te houden met de omstandigheden waaronder vragen of beweringen geuit worden. Houdt bijvoorbeeld de dood van een vriend of kennis iemand erg bezig? Of heeft hij pijnlijke ervaringen in 'zijn kerk'?

of met Christenen gehad? In onze manier van reageren moeten we daarmee rekening houden.

'God? Die bestaat toch helemaal niet?'

Hoe weet u¹ dat zo precies? Kijk eens naar die geweldige schepping! Dat is Gods werk. En u bent zelf ook een wonder van God.

Bovendien: God is op deze aarde gekomen en heeft 'voetsporen' achtergelaten: Jezus Christus, de Zoon van God, is voor ons gestorven. Hij is opgestaan en leeft!

Er zijn van de opstanding meer getuigen dan van vele gebeurtenissen in de wereldgeschiedenis die wij klakkeloos geloven (juist in de Handelingen wordt vaak van de opstanding van de Heere getuigd). Leest u eens in de Bijbel. Dan zult u ontdekken hoe de levende God tot u spreekt.

'De Bijbel is maar één van de vele religieuze boeken met veel tegenstrijdigheden'.

Welke tegenstrijdigheden bevat de Bijbel dan? (Dan wordt het meestal heel stil). De Bijbel overtuigt door historische nauwkeurigheid. Dit Boek bevat honderden voorspellingen, die tot in detail vervuld zijn. Het is ook voor alledaagse vragen absoluut betrouwbaar, maar vooral bij geestelijke vragen mogen wij er autoriteit en waarheid van verwachten. En dat is ook haar eigen getuigenis: 'Uw woord is de waarheid' (Joh. 17:17), zegt de Heere Jezus over het Woord. En Hij zegt over Zichzelf: 'Ik ben de Waarheid' (Joh. 14:6).

De Bijbel verschilt daarom van de 'vele religieuze boeken' niet alleen door zijn geweldige historische en profetische nauwkeurigheid, maar ook door de openbaring van God in de Heere Jezus Christus.

¹ Er is geen standaardrecept voor de vraag hoe je iemand moet aanspreken: met u of met jou. 'U' is respectvol, maar kan ook afstand creëren, 'jij' kan te persoonlijk, direct of opdringerig overkomen. Dat moet je van geval tot geval bekijken.

'Er zijn vele wegen (religies) om bij God te komen'.

De Bijbel laat in tegenstelling tot de religies de weg naar God op een unieke manier zien. De religies wijzen allemaal een weg naar God toe door eigen inspanningen.

De Bijbel openbaart ons echter dat God naar ons toe is gekomen in Christus. 'Zo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16).

Dat is uniek: niet de eigen vergeefse inspanningen tellen, want die zijn nooit genoeg, maar Gods aanbod om schuld te vergeven als wij die oprecht belijden.

'Jezus? Nee hoor, ik red mij zelf wel!'

Wat bedoel je met 'jezelf wel redden'? Ben je daar zo zeker van? Heb je echt iets te beslissen over de vraag waar je de eeuwigheid doorbrengt?

Wie zijn vertrouwen op de uitspraken van Christus stelt (dat wil zeggen: 'in Hem gelooft'), die ervaart de oplossing van het schuldprobleem in zijn leven. Dat redt niemand alleen.

En bovendien: wil je op een dag werkelijk met deze uitspraak voor God komen te staan?

'Is Hij een God van liefde? Waarom laat Hij dan al die ellende toe, zoals honger, martelingen en onrecht?'

Wie is al die oorlogen begonnen? Wie is de uitvinder van alle gruwelijkheden (Jak. 4:1)?! Mogen we God verantwoordelijk stellen voor wat de mens zonder God aanricht? God zal een antwoord op de ongerechtigheid geven en eens alle mensen oordelen, **Volg Mij!**

door Christus Zelf (Hand. 17:31). Maar tot die tijd wil Hij dat iedereen zich omkeert naar Hem. Zo geduldig is Hij (2 Petr. 3:9)! Hij wacht ook op jou (bij dit onderwerp kun je, als er serieus over het Evangelie gesproken wordt, ook heel goed een traktaat of brochure geven; anders loop je al gauw in een val, vooral bij intelligente redenaars).

'Ik denk positief en werk aan mijzelf'.

Weet je wat beslissend is? Dat we – omdat Gods Woord waar is – eenvoudig de diagnose van de Bijbel over ons moeten accepteren. En die luidt: 'Er is niemand rechtvaardig, ook niet één' (Rom. 3:10).

Wanneer we die accepteren, beginnen we 'positief' (in de juiste richting) te denken, dan keren we innerlijk om.

En dan horen we de juiste oplossing voor Gods diagnose: 'Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (1 Joh. 1:9).

'Ik ben ook Christelijk actief en betrokken'.

Wat bedoelt u met 'Christelijk actief'? Hoe wordt men volgens u een Christen?

(Belangrijk: we moeten onze gesprekspartner serieus nemen en de kans geven te praten. Wanneer wij hem met onze kennis overladen, weet hij achteraf nauwelijks meer dan vóór het gesprek. Tenslotte hebben ook wij het Evangelie niet even tussendoor in vijf minuten aangenomen).

Weet u dat uw zonden vergeven zijn? Waarop is uw overtuiging gebaseerd? Wij zijn blij met alle mensen die uit de vergeving leven en zich voor de Heere Jezus inzetten. (De groep van 'half-Christenen' is heel

moeilijk. Er is speciale wijsheid nodig om de echte innerlijke toestand van zo iemand te ontdekken en erop in te gaan).

'Een hemel en hel bestaan helemaal niet!'

De Heere Jezus spreekt Zelf over de hel (bijv. in de Bergrede: Matth. 5:29v) en over de hemel (Matth. 5:34). Gods Woord is waar (zie boven), en wij zouden Christus tot een Leugenaar maken wanneer we beweren dat er geen hemel en geen hel zijn.

Er zijn maar twee 'eindstations' voor mensen: óf de eeuwige heerlijkheid bij Christus óf de eeuwige verwijdering bij God vandaan (2 Thess. 1:9).

'Behoort u tot de Jehova's Getuigen?'

Zeker niet. De Bijbel maakt duidelijk dat er alleen via het geloof en zonder eigen 'prestatie' een weg naar de verlossing is. Dat wordt door de Jehova's Getuigen helaas anders geleerd.

Bovendien stelt de Bijbel de Heere Jezus Christus als eeuwige Zoon van God en enige Verlosser in het Middelpunt. Ook in dit opzicht worden door de Jehova's Getuigen helaas valse leringen verspreid².

'Hoe heet uw groep?'

De Bijbel benadrukt de persoonlijke relatie van ieder individu met God. Dat is ook de reden dat wij hier zijn (bijv. een marktstand, evangelisatiebijeenkomst). Christus is voor u persoonlijk gestorven en wil u graag redden! Kent u Hem al als uw Redder?

Inderdaad komt daar nog bij dat God ook aanwijzingen geeft voor hoe we als Christenen met elkaar om moeten gaan. De Bijbel

geeft geen speciale naam aan ons als Christenen, en daarom zien wij er ook vanaf om onszelf een naam te geven. Wij proberen met de hulp van de Heere Gods gedachten over ons samenzijn als Christenen te verwezenlijken. Wij komen bij elkaar voor de eredienst, voor gebed en voor Bijbelstudie.

(Vaak is de vraag naar de naam een afleidingsmanoeuvre. Laat je er niet door afbrengen van het eigenlijke gespreksdoel. Maar je kunt wel wat algemene informatie geven. Misschien kun je ook een brochure over dit thema geven, vooral als blijkt dat het om wedergeboren Christenen gaat).

En wij?

Voor velen van ons is soms het grootste probleem om met mensen in gesprek te komen over de dingen van de eeuwigheid. Er is inderdaad veel moed voor nodig om plotseling over iets wezenlijks te gaan spreken.

Maar een korte opmerking kan soms al nuttig zijn. Je hoeft ook niet altijd te proberen om de hele boodschap van het Evangelie in het kort weer te geven. Een kort, krachtig beroep op iemands geweten leidt nl. regelmatig tot vragen achteraf, die dan een aanleiding vormen om het evangelie meer gedetailleerd uit te leggen. Maar altijd geldt het Woord van onze Heere en Meester: 'Buiten Mij kunt u niets doen' (Joh. 15:5).

Martin Schäfer

*Aanbevolen:
'Gedachten over evangelisatie',
C.H. Mackintosh
8 pag.; € 0,35*

² Zie onze brochure 'Wachttoeren, ontwaak!' (ook geschikt om aan Jehova's Getuigen uit te delen).

Vraag: Beste broeders, ik ben werkzaam als jongerenwerker in de gemeente. Daar had ik een gesprek met een meisje over kleding. Ik weet dat dit een 'heet hangijzer' is, maar misschien kunnen jullie mij toch verder helpen.

1. Hoe zit het met minirokken voor vrouwen? Kan ik beargumenteren dat dit voor een Christelijk meisje niet gepast is? En hoe?

2. En hoe zit het met de nieuwe mode van spaghettibandjes e.d.?

Ik hoop dat jullie mij een paar goede Bijbelse argumenten kunnen geven.

Verbonden door de liefde van onze Heere groet ik jullie, Nathanaël

Antwoord:

Beste Nathanaël,

Hartelijk bedankt voor je brief met een heel actuele vraag. Wij zijn blij dat er nog jonge broeders en zusters zijn die niet met de stroom meegaan, maar de moed hebben om ertegenin te zwemmen en de Heere Jezus te volgen.

Ik hoop je met een aantal overwegingen aan de hand van de Schrift een duidelijk antwoord te geven. Op veel vragen waarop misschien niet *letterlijk* in de Bijbel een antwoord te vinden is, kunnen we een helder antwoord krijgen als we de *geest* van de Heilige Schrift (een bijbelse gezindheid) onderscheiden en onze motieven en doelen kritisch bekijken in Gods licht.

Onder gelovige Christenen zijn er sinds ong. 1920 veel vragen gesteld over de kleding, waar steeds weer controversieel over gediscussieerd wordt. Dat lijkt samen te hangen met het feit dat sinds die tijd het streven naar emancipatie (met name van de vrouw) steeds duidelijker heeft geleid tot een vrijere omgang met elkaar en tot onafhankelijkheid in de hele maatschappij.

Dit soort ontwikkelingen hebben hun uitwerkingen op het denken en voelen van alle mensen – óók van Christenen die zich (eigen-

lijk) in hun denken en voelen door de Heilige Schrift willen laten beïnvloeden.

Zo komt het ook vaak dat ze onbewust meedoen aan de nieuwste modetrend. Je moet hierbij bedenken dat deze modetrend ook de 'geest' (dus de mentaliteit en gezindheid) van de maatschappij weerspiegelt. En bij deze trend van een heel vrije omgang tussen jongens en meisjes hoort ook zulke lossere kleding.

Zo wordt onder het mom van tolerantie ook kleding geaccepteerd die eigenlijk gewoon 'schaamteloos' is. De Bijbel zegt: 'Evenzo wil ik dat de vrouwen zich toeien met eerbare kleding, ingetogen [of: met schaamtegevoel] en bezonnen, niet met het vlechten van het haar of met goud of parels of kostbare kleren, maar met goede werken, wat bij vrouwen past die belijden godvrezend te zijn' (1 Tim. 2:9-10).

De vraag naar de minirok en de z.g. spaghetti-bandjes moet je in dit licht zien. Een vrouw trekt daarmee de aandacht naar zich toe en toont grofweg – als ik het eens zo mag zeggen – been en boezem op prikkelende manier. Dat leidt bij veel mannen tot gedachten, fantasieën en zintuigelijke prikkels die niet rein zijn.

Naar mijn overtuiging kan dit leiden tot de kern waarop de Heere Jezus in Mattheüs 5:28 duidt als Hij zegt: 'Ik zeg u, dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel met haar gepleegd heeft'. Een gelovige vrouw (of jong meisje) doet er daarom goed aan zichzelf eerlijk de vraag te stellen of zij daartoe aanleiding wil en mag geven.

Waarom wil ze zich trouwens zo opvallend kleden? Laat geen jonge vrouw voorbijgaan aan deze vraag. Laat iedereen haar eigen motieven gerust eens kritisch bekijken.

De principiële vraag gaat nog verder: wil een meisje of vrouw haar Heere blij maken, of de mensen om haar heen? Bij de apostel Paulus ging het er in het werk van evangelisatie, maar ook in het algemeen 'niet om mensen te behagen, maar God, Die onze harten beproeft' (1 Thess. 2:4).

Met hartelijke groeten, verbonden in onze gemeenschappelijke Heere en Heiland,

Rainer Brockhaus

De glorie van Jezus Christus – Hij is uniek

De Persoon van de Heere Jezus omvat ontelbare zegeningen, die wij als mensen maar voor een klein deel kunnen zien en bewonderen. In het Nieuwe Testament vinden wij op veel plaatsen verwijzingen naar Zijn grootheid, verhevenheid en schoonheid.

'Alles aan Hem is geheel en al begeerlijk' (Hoogl. 5:16).

'Vertel mijn vader over al mijn eer in Egypte en over alles wat jullie gezien hebben' (Gen. 45:13).

Deze uitspraak van Jozef als onderkoning wil ik graag toepassen op de Heere Jezus. Jozef als beeld van Christus wijst op Hem. Het was Jozef die deze woorden richtte tot zijn elf broers, toen ze naar hun vader Jakob in Kanaän wilden terugkeren.

Maar deze woorden roepen ons op om Christus' heerlijkheid te aanschouwen, om er in gemeenschap met onze God en Vader van te genieten. Wij mogen Christus aanbidden en bewonderen. Want alles aan Hem is geheel en al begeerlijk. Wát wij ook zien, wij stellen alleen maar vast dat alles volkomen en heerlijk is.

Hij is de eeuwige Zoon van God, Die bereid was Mens te worden. Voor de grondlegging van de wereld nam de drieënige God het raadsbesluit dat de Zoon op aarde moest komen. Hij kwam om een werk te volbrengen waardoor God op unieke wijze verheerlijkt werd. En waardoor tegelijk de mens, die in zonde gevallen is, gered kon worden. Daarvoor moest deze eeuwige Zoon van de Vader Mens worden. Wat een vernedering! En tegelijkertijd laat deze vernedering een glorie zien die ons verwondert. God werd Mens, en toch is deze Mens tegelijk God. 'Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamelijk' (Kol. 2:9). Dat was en is alleen van toepassing op de Heere Jezus. Hij is volkomen Mens, en Hij is absoluut God – en dat alles in één Persoon.

Hier komen wij als mensen aan de grenzen van wat wij kunnen bevatten. Wij kunnen alleen maar bevestigen: 'Niemand kent de Zoon dan de Vader' (Matth. 11:27). Terwijl de Zoon de Vader volledig openbaar heeft gemaakt, zal het Wezen van de Mens Jezus Christus, de Zoon van God, voor ons eeuwig niet te begrijpen blijven.

Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd...

En tóch 'hebben wij Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader' (Joh. 1:14). In deze Eniggeborene bewonderen wij Gods genade en Gods waarheid. Hij kwam toen niet om te oordelen, maar om te redden. Daarom is genade het karakter van Zijn komst.

Maar deze genade kan niet van de waarheid gescheiden worden. Want wanneer wij Hem aanschouwen (vooral wanneer wij Hem aan het kruis zien), dan leren wij de waarheid over alle dingen:

- Over de liefde van God, Die Zijn eigen Zoon niet spaarde, hoewel die Zoon volkomen was en is;

- Over de liefde van de Zoon, Die Zich zo zeer vernederde om God te verheerlijken en ons te verlossen;
- Over de heiligheid van God, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet spaarde, omdat Hij de straf over de zonde en over onze zonden voltrok aan Hem;
- Over de zonde. Die is zo verschrikkelijk in Gods

ogen, dat Hij in de drie uur durende duisternis de volmaakte Mens, Die de zonde niet kende (2 Kor. 5:21), tot Zonde moest maken en verlaten;

- Over God, Die Licht en Liefde is;
- Over de mens, die God zo haat dat hij de Zoon van God aan het kruis bracht;
- Over Christus!

Wat een Verlosser en Heere hebben wij. Alles, echt alles aan Hem is geheel en al begeerlijk. Hij alleen is onze aanbedding waardig!

Manuel Seibel

**'Mijn Liefste is blank en rood, Hij steekt als een vaandel boven tienduizend uit'.
Hooglied 5:10**

Bijbelstudie

Het Boek Spreuken (2)

Het Boek Spreuken

In de eerste negen hoofdstukken hebben we gezien wat wijsheid is en wie een 'wijze zoon' is. In de volgende hoofdstukken vinden we lessen over hoe een 'wijze zoon' handelt. Het zijn korte, praktische spreuken over verschillende omstandigheden in het dagelijkse leven. Het is daarbij niet eenvoudig om een heldere structuur te zien.

Als we nu tóch proberen een structuur aan te brengen, dan doen we dat vooral om het bestuderen van dit gedeelte van Gods Woord makkelijker te maken. Er zijn zeker ook andere mogelijkheden om dit gedeelte in te delen.

Bij de overdenking van deze hoofdstukken kunnen de verwijzingen naar personen een hulp zijn: ze illustreren de genoemde principes – als voorbeeld óf als waarschuwing. Om de structuur na te gaan en om werkelijk profijt van de voorbeelden te hebben, beveel ik nogmaals nadrukkelijk aan om de Bijbel zelf te openen.

Hoofdstuk 10: Een leven onder Gods zegen

- 1 Kenmerk van een winstgevend leven (10:1-14)
 - a Gerechtigheid (1-3)
 - b IJver (4-5)
 - c Gehoorzaamheid (6-10)
 - d Liefde (11-14)
- 2 De weg naar het leven (10:15-32)
 - a Wat is de weg (pad) naar het leven? (15-17)
 - b De verhouding tot anderen (18-21)
 - c De vruchten van zo'n weg (22-32)

Dit hoofdstuk beschrijft (net als andere in de Spreuken) wat een wijze moet doen. Tegelijk laat het zien dat de dwaas precies het tegen-gestelde doet.

Is het zinvol om je 'rechtvaardigen' te herinneren die vóór ons geleefd hebben,

doordat je bijv. levensbeschrijvingen van trouwe mannen en vrouwen leest (vs. 7)? Ken je nog een vers uit Gods Woord, dat een soortgelijke uitspraak als vers 12b bevat? Wat is het ernstige gevolg, wanneer je vermaningen en onderwijzingen 'in de wind slaat' (vs. 17)?

Illustraties bij enkele afzonderlijke verzen door Bijbelse personen:

- Vers 1: Salomo (1 Kron. 22:12; 2 Kron.1:7-12) en Ezau (Gen. 26:34 e.v.; 27:46)
- Vers 2: Haman en Mordechai (Esther)
- Vers 3: Habakuk (Hab. 3:17-19) en de 'rijke dwaas' (Luk. 12:16-21)
- Vers 4: Ruth (Ruth 2 en 4)
- Vers 8: Nebudkadnezar en Belsazar (Dan. 5:18-23)
- Vers 9: Jozef (Gen. 40 en 41) en Ziba (2 Sam. 16:1-4; 19:24-27)

- Vers 10a: De kus van Judas
Vers 12: Doëg (1 Sam. 22:9-19) en Nathan (2 Sam. 12:1-14)
Vers 13: Salomo (1 Kon. 3:5-28) en Rehabeam (1 Kon. 12:8-19)
Vers 14: Timotheüs (2 Tim. 3:14v) en Elymas (Hand. 13:6-11)
Vers 18: Joab (2 Sam. 3:27) en Jeremia (Jer. 37:11-15)
Vers 22: Paulus (Fil. 4:11-13)
Vers 23: Bileam en Pinehas (Num. 31:16; 25:6-13)
Vers 24-25: Daniël en zijn aanklagers (Dan. 6:4-24)
Vers 26: De ontrouwe knecht (Luk. 19:20-26)

Vondst – W. Kelly bij Spreuken 10:8-9:

Echte wijsheid laat zich zien in onderdanige gehoorzaamheid.

Ware grootheid van een mens toont zich als hij naar boven kijkt: naar Hem Die de behoeftige door Zijn raad wil leiden.

De dwaas echter bewijst alleen maar dat hij niet weet waar echte wijsheid te vinden is, en dat hij zichzelf vertrouwt. Daarom zal hij ten val komen.

Maar wie wijs in zijn hart is, *luistert* niet alleen; hij neemt de geboden aan om te gehoorzamen en is daardoor gezegend in zijn doen. Daarom wordt er wel gezegd: 'Wie in oprechtheid zijn weg gaat, gaat een veilige weg'.

Hoofdstuk 11: Een weg met God wordt beloond

- 1 Gerechtigheid wordt beloond (11:1-15)
a In het zakenleven (vs. 1-4)
b Bij persoonlijke problemen (vs. 5-8)
c Door middel van de regering (vs. 9-15)

- 2 Er is loon ... (11:16-31):
a Voor in praktijk gebrachte deugden (vs. 16-23)
b Voor vrijgevigheid (vs. 24-26)
c Voor het 'ijverige zoeken van het goede' (vs. 27-31)

Dit hoofdstuk gaat over relaties van de rechtvaardige in de menselijke samenleving o.a. op economische en sociale terreinen. Er wordt beschreven welke invloed de rechtvaardige op zijn omgeving heeft, evenals de zegen van een oprechte levenspraktijk. De absolute tegenstelling tussen het kenmerk van de wereld en het levenskenmerk van de gelovige wordt duidelijk.

Illustraties bij enkele afzonderlijke verzen door Bijbelse personen:

- Vers 1: Zacheüs (Luk. 19:8)
Vers 2: Nebudkadnezar (Dan. 4)
Vers 3: Obadja en Achab (1 Kon. 18:3 en 4; 21:25)
Vers 4: Noach (Gen. 6)
Vers 5-8: Het Boek Esther
Vers 9: Jozef en de vrouw van Potifar (Gen. 39)
Vers 10-11: Abimelech (Richt. 9:53-57) David (2 Sam. 19:14)
Vers 16: Abigaïl (1 Sam. 25)
Vers 17: Joab (1 Kon. 2:5vv) Izak (Gen. 26)
Vers 18-21: Sanherib en Hizkia (2 Kron. 32)
Vers 22: Izebel (1 Kon. 19 en 21; 2 Kon. 9)
Vers 23: Jeremia en Zedekia (Jer. 17:16; 34:1-3)
Vers 24-25: De Filippenzen (Fil. 4:10-19) Nabal (1 Sam. 25:10,11,38)
Vers 27 Adoni-Bezek (Richt. 1:5-7) Kaleb (Joz. 14:6-13)

Vondst – H. Rossier bij Spreuken 11:25

Geef! Wees een zegen. Wees niet egoïstisch, doneer giften, ongeacht welk soort giften. Geef en vergeet niet de zegen van het doel waarvoor het bestemd is.

Zoek het goede voor anderen en de zegen die u zelf ontvangt zal vermeerderen en zal vergroot worden in de mate waarmee u de ander versterkt.

‘Geef’, zegt het Evangelie en ‘aan u zal gegeven worden: een goede, vastgedrukte, geschudde, overlopende maat zal men u in de schoot geven, want met dezelfde maat waarmee u meet, zal er bij u ook gemeten worden’ (Luk. 6:38).

Hoofdstuk 12: De ‘vrucht van de lippen’

- 1 Waar haalt de rechtvaardige zijn kracht vandaan? (12:1-12)
 - a Zijn ‘wortel’ is onwankelbaar (vs. 1-3)
 - b Zijn gedachten zijn één en al recht (vs. 4-8)
 - c Zijn ‘wortel’ brengt vrucht voort (vs. 9-12)
- 2 Een studie over tegenstellingen (12:13-28)
 - a De waarachtige lip – de valse tong (vs. 13-23)
 - b De ijverige hand – de luie hand (vs. 24-27)
 - c Conclusie (vs. 28)

Tallose plaatsen in dit hoofdstuk (en elders in de Spreuken) laten ons de grote waarde zien die God aan onze *woorden* hecht. Deze verzen laten ons zowel de gelukkige als ook de fatale gevolgen zien van de ‘vrucht van de lippen’. Zo wordt ook de ijver van de rechtvaardige beschreven als iets dat God welgevallig is, terwijl Hij elke onverschilligheid en luiheid verafschuwt.

Verder wordt de waarheid tegenover de leugen geplaatst.

Waarmee worden bijvoorbeeld de ondoordachte woorden en de wijze woorden in vers 18 vergeleken?

Illustraties bij enkele afzonderlijke verzen door Bijbelse personen

Vers 1: Josia (2 Kron. 34)

De wereld voor de zondvloed (Job 22:15,17)

Vers 2-3: Husai en Achitofel (2 Sam. 15:32; 16:15-23; 17 e.a.)

Vers 4: Sara (Gen. 18:12; 1 Petr. 3:1-6)
De vrouw van Job (Job 2:9-10)

Vers 5-7: Absalom en David (2 Sam. 15-18)

Vers 8: Gideon en Abimelech (Richt. 7-9)

Vers 10: Jakob (Gen. 33:13 e.v.)
Bileam (Num. 22:23-31)

Vers 17-22: Nehemia en Sanballat (Neh. 6:5-9)

Vers 23: Jeremia en Hananja (Jer. 28:1-11)

Vers 24: Gideon en Barak (Richt. 6:11 e.v.; 4:4-9)

Vers 26: Nathan (2 Sam. 12:1-14)
De vrouw uit Tekoa (2 Sam. 14:1-20)

Vondst - H.A. Ironside bij Spreuken 12:11

De verwaarlozing van het Bijbellezen is de wortel van vele mislukkingen, kille harten en afwijken van God.

Als de gelovige de dagelijkse gewoonte heeft voor zichzelf in dit Boek te graven en de geleerde waarheid daarna in de kracht van de Geest te praktiseren, zal zijn groei in de genade en de kennis van de dingen van God spoedig duidelijk worden.

Op dit punt is Timotheüs een goed voorbeeld voor jonge gelovigen (2 Tim. 3:14-17), terwijl de goddeloze Jojakim een afschrikwekkend voorbeeld is (Jer. 36:22-32).

Hoofdstuk 13: Het voordeel van de rechtvaardige – het nadeel van de wetteloze

De in dit hoofdstuk beschreven tegenstelling is een praktische uitvoering van de oproep van Jesaja 3:10-11:

- ‘Zeg de rechtvaardige dat het hem goed zal gaan, dat hij de vrucht van zijn daden zal eten’ (vs. 10).
- ‘Wee de goddeloze, het zal hem slecht vergaan, want wat zijn handen verdienen, zal hem aangedaan worden’ (vs. 11).

Het is een goede oefening om eens de tegenstellingen van dit hoofdstuk in een schema tegenover elkaar te zetten: welke ‘vrucht’ heeft de rechtvaardige van zijn gedrag en welk resultaat heeft de wetteloze bij zijn doen?

Dat zou er voor de eerste verzen ongeveer zo uitzien (let op: de volgorde [soms eerst de rechtvaardige, soms eerst de wetteloze] is in de Heilige Schrift niet altijd dezelfde!):

Vers	De rechtvaardige	De wetteloze
1	Luistert naar onderwijzing	Luistert niet naar vermaning
2	Eet ... wat goed is	Eet ... gewelddadig
3	Behoedt zijn ziel	Gaat ten onder
4	Wordt rijk verzadigd	Vindt niets ('Er is niets')
5	Haat leugentaal	Handelt schandelijk en smadelijk

Illustraties bij enkele afzonderlijke verzen door Bijbelse personen:

- Vers 1: Izak (Gen. 26)
Simeon en Levi (Gen. 34:25-31)
- Vers 2-3: Laodicea (Openb. 3:17)
De Gibeonieten (Joz. 9)
- Vers 11: Ziba (2 Sam. 16:4; 19:29)
Kaleb (Joz. 14:6-14)
- Vers 19-20: Rehabeam (1 Kon. 12:8)
Josia (2 Kon. 22)
- Vers 21-22: Jonadab, de Rechabiet
(Jer. 35:6-11)

Koning Chonia (of Jojakin; Jer. 22:24-30)

Vers 24: Eli (1 Sam. 3:13vv)
Abraham (Gen. 18-19)

Vondst - A.C. Gaebelien bij Spreuken 13

De tegenstelling in het Boek Spreuken tussen de rechtvaardige en de wetteloze wordt in dit hoofdstuk voortgezet, doordat meestal het voordeel van de rechtvaardige getoond wordt.

Daardoor wordt een uitspraak van de profeet Jesaja concreet zichtbaar: ‘Zeg de rechtvaardige dat het hem goed zal gaan, dat hij de vrucht van zijn daden zal eten. Wee de goddeloze, het zal hem slecht vergaan, want wat zijn handen verdienen, zal hem aangedaan worden’ (Jes. 3:10 en 11).

Hoofdstuk 14: Nog meer tegenstellingen ...

- 1 De wijze (verstandige) en de dwaas (zot; vs. 1-19)
- 2 De rijke en de arme (vs. 20-35)

In het eerste gedeelte worden de aard en het gedrag van de wijze (de ‘verstandige’ of de ‘oprechte’) en de dwaas (ook ‘zot’, ‘spotter’ of ‘onnozele’ genoemd) opnieuw tegenover elkaar geplaatst. De verzen 7 en 16 maken duidelijk dat de wijze met

het doen en laten van de dwaas niets te maken wil hebben.

Het tweede gedeelte gaat herhaaldelijk in op de rijken en de armen. Daarbij wordt enerzijds gewaarschuwd voor armoede door eigen schuld (vs. 23). Anderzijds wordt de geboden hulp aan wie in de ellende terechtgekomen is, voorgesteld als iets dat God welgevallig is (vs. 21 en 31).

In dit gedeelte bevinden zich ook twee belangrijke verzen (vs. 26 en 27), die opnieuw naar het beslissende 'hulpmiddel' in veel praktische situaties wijzen: 'de vreze des HEEREN'.

Illustraties bij enkele afzonderlijke verzen door Bijbelse personen:

Vers 1: Jochebed, de moeder van Mozes (Ex. 2)
De moeder van Ahazia (2 Kron. 22:2-3)

Vers 3: Goliath en David (1 Sam. 17:41-49)

Vers 20-22: De vorsten van Juda en Ebed-Melech (Jer. 38:1-13; 39:15-18)

Vers 29: Micha en Zedekia (1 Kon. 22:24 e.v.)

Vers 35: Darius en Daniël (Dan. 6:3)
Ahasveros en Haman (Esth. 7:7-9)

Vondst - H. Rossier bij Spreuken 14:13:

Lachen is in de wereld een expressie van vreugde, maar het is nooit de uitdrukking van de 'vreugde in de Heere'. 'Heeft iemand goede moed? Laat hij lofzingen' (Jak. 5:13).

Het menselijke lachen kan voor een ogenblik het lijden en de noden in het leven doen vergeten. Het is voor de wereld een afleiding, meer niet. Maar in principe is hun hart triest.

En als de mens na dit plezier zijn zorgen opnieuw voor zich ziet, dan is zijn gemoedsgesteldheid door deze korte afleiding eerder erger dan beter geworden. De treurigheid wordt dan afgelost door diep verdriet.

Hoofdstuk 15: De betere dingen

Een goede mogelijkheid om uit dit hoofdstuk profijt te halen, is om je bij de afzonderlijke verzen af te vragen: **Wat is beter?** Hier een paar voorbeelden:

- Beter een zacht antwoord dan een krenkend woord (vs. 1)
- Beter de tong van de wijzen dan de mond van de dwazen (vs. 2)
- Beter het gebed van de oprechte dan het offer van de wetteloze (vs. 8)
- Beter kennis zoeken dan zich 'voeden met dwaasheid' (vs. 14)

Welke twee belangrijke uitspraken doet dit hoofdstuk over het gebed (zie vs. 8 en 29)?

Illustraties bij enkele afzonderlijke verzen door Bijbelse personen:

Vers 1-2: Gideon (Richt. 8:1-3)
Jefta (Richt. 12:1-6)

Vondst - H.A. Ironside bij Spreuken 15:1-2:

Het antwoord van Gideon aan de mannen van Efraïm is een mooi voorbeeld van een zacht antwoord dat de grimmigheid afkeert en voor de tong van de wijze, die nuttige kennis uitspreekt.

In het antwoord van Jefta aan dezelfde stam zien we een illustratie van intrieste dwaasheid - een dwaasheid die door krenkende woorden de toorn opwekt (zie Richt. 8:1-3; 12:1-6).

Hoofdstuk 16: : De mens wikt, God beschikt (d.w.z.: Hij bepaalt)

1. De toestand van het menselijk hart en hoe God daarover denkt (vs. 1-9)
2. Een koning naar Gods hart (vs. 10-15)
3. De hartentoestand van de wijze (vs. 16-24)
4. De hartentoestand van de wetteloze (vs. 25-30)
5. Gerijpt door ervaring (vs. 31-33)

Dit hoofdstuk benadrukt enerzijds vooral het plannen, denken en voornemen van de mens en anderzijds het uiteindelijk handelen en oordelen door God (zie vs. 1, 3, 9, 25 en 33). Uit welk vers in dit hoofdstuk is het opschrift ('De mens wikt, God beschikt') afgeleid? Een ander bekend spreekwoord (Hoogmoed komt voor de val) vindt zijn oorsprong ook in dit hoofdstuk. Kun je het vers vinden?

Illustraties bij enkele afzonderlijke verzen door Bijbelse personen:

- Vers 1: Bileam (Num. 23:24)
- Vers 3: Hanna (1 Sam. 1:9-20)
- Vers 7: Daniël (Dan. 6:4-5)
- Vers 8: Naboth en Achab (1 Kon. 21)

Vondst - W. Kelly bij Spreuken 16:1:

Kennen wij de neiging van ons hart om, als er problemen optreden, naar uitwegen te gaan zoeken die ons uiteindelijk toch steeds op dwaalwegen brengen? Hoe gelukkig is de mens die op Hem wacht: op God, Die ons van het begin tot het eind kent en bereid is om ons te leiden als we plotseling in nood zijn. Dan kunnen we vredig en nederig het juiste antwoord geven, want dan komt het antwoord van de tong van de Heere.

Hoofdstuk 17: Vredestichter en 'onrust-stoker'

1. Het onderwerp van het hoofdstuk (vs. 1)
2. Tegenstellingen, vooral in woorden (vs. 2-9)
3. Tegenstellingen, vooral in daden (vs. 10-20)
4. De verstandige en de dwaas (vs. 21-28)

Dit hoofdstuk is doortrokken van de tegenstelling tussen vrede en twist. Dat onderwerp komt al meteen in het eerste vers aan bod. De verzen 2-9 hebben het vooral over de tegenstelling in woorden. Welke uitdrukkingen worden gebruikt om het 'spreken met de mond' aan te duiden?

Te midden van al die verzen over 'twist en strijd' bevindt zich een parel: vers 17.

Trouwens: vrolijkheid is goed voor je gezondheid (vs. 22).

Illustraties bij enkele afzonderlijke verzen door Bijbelse personen:

- Vers 4: Jeremia 5:30 e.v.
- Vers 9: Nathan (2 Sam. 12)
Sanballat (Neh. 6)
- Vers 16: Simon, de tovenaer (Hand. 8:18vv)
- Vers 25: De opstandige, ongehoorzame zoon (zie Deut. 21:18-20)

Vondst - A.C. Gaebelien bij Spreuken 17:17:

Dit vers wordt prachtig zichtbaar in het leven van David en Jonathan (1 Sam. 18-20). Maar de grote Vriend, Die als "Broeder in de benauwdheid" is geboren, is de Heere Jezus Christus. Hij heeft altijd lief. Zijn liefde kent geen grenzen en is onbeperkt. Hij is de Liefde die alle verstand te boven gaat.

Michael Vogelsang

Vrijheid blijheid?

Gedachten over Romeinen 14:1-15:7

Eensgezindheid in de Schrift

Romeinen 12:16 zegt: 'Weest onderling eensgezind'. En 2 Korinthe 13:11: 'Overigens, broeders, verblijdt u, wordt volmaakt, weest getroost, weest eensgezind, houdt vrede, en de God van de liefde en vrede zal met u zijn'. Lees ook Filippi 2:1 vv eens door.

Gelukkig spreken de Schriften voor zich. Ze zijn Gods Woord, en we mogen vasthouden: Hij spreekt, wij luisteren. Hij gebiedt, wij gehoorzamen. Hij spreekt, en Hij spreekt Zichzelf nooit tegen. God zal ons niet oproepen eensgezind te zijn en vervolgens aansporen elkaar in alle liefde los te laten opdat iedereen zijn eigen gedachten koestert los van het Woord.

Vele Bijbelteksten tonen aan: dát kan nooit Gods gedachte zijn. God spoort ons aan tot eenheid, tot eenheid van denken, van bedoeling, één van hart en ziel, tot eenheid in navolging, tot eensgezindheid in de Heere, tot het hebben van dezelfde gezindheid. We weten dat wij allemaal zwak zijn en dat verheven doel op aarde nooit volmaakt zullen bereiken. Toch legt God de meetlat zó hoog. En we kunnen hiervan alleen iets realiseren in de mate waarin Christus Zelf gestalte in ons krijgt en ons hart en leven vult.

Ja maar, waren alle gelovigen in die tijd dan een soort eenheidsworst? Nee, ook zij

hadden hun eigen karakter, taal en cultuur, hun sterke en zwakke kanten; ieder had zijn eigen taak, gave of bediening. Dat maken vele voorbeelden uit de hele Schrift ons duidelijk. Dat betekent dus zeker dat ik niet hoeft te worden als broeder X, en jij niet hoeft te worden zoals ik.

Maar het betekent wél dat God mij geen vrijheid geeft voor het koesteren van mijn eigen, eigenzinnige gedachten. Door het hebben van 'mijn eigen mening' begeef ik mij op heel glad ijs; en anderzijds: door het klakkeloos aannemen van andermans mening of de gangbare mening in de gemeente doe ik hetzelfde, dus dat is ook niet de oplossing. Wat is dan wél Gods weg?

Heb ik recht op mijn eigen mening?

De vraag is: wat bedoel ik met 'mijn eigen mening'? Gods Woord zegt van mij: 'Ik leef niet meer'. Heeft een dode een mening? Nee, die zwijgt voor altijd; alleen een levende kan

een mening hebben. En wie leeft er in mij? 'Niet meer ik, maar **Christus**' (Gal. 2:20).

Het recht op mijn eigen mening heb ik verloren toen ik met Christus stierf op Golgotha. Trouwens: zolang ik dat recht meende te hebben, was ik zelf nog reddeloos verloren. Dat klinkt heel simpel, en is het ook – maar jammer genoeg niet in mijn praktijk. Want daar steekt mijn oude *ik* helaas nog vaak de kop op; mijn oude natuur wil zich laten gelden en vindt zichzelf heel belangrijk. Wat moet ik dan doen? Kijken naar het kruis. Het kruis van Christus betekent het einde van mijn eigen ik met al zijn gedachten, wensen, verlangens en overleggingen. Niet alleen van die heel zondige, grove of overspelige gedachten, maar ook die gedachten van jaloezheid, twist, van alles beter weten, die gedachten en dagdromen die ik los van God koester over mijn toekomst, carrière en zelfontplooiing, die ideeën over hoe mijn ideale gemeente eruit ziet, die voorstellingen die ik in m'n hoofd schilder over mijn toekomstige gezinsleven en ga zo maar door.

Wat moet ik met al die gedachten? Gods Woord zegt: ik moet hen in de cel stoppen, in de gevangenis. 2 Korinthe 10:3 zegt het zo: 'Al wandelen wij in het vlees, wij voeren geen strijd naar het vlees; want de wapens van onze strijd zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God, tot afbreking van bolwerken; omdat wij de overleggingen en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, afbreken **en elke gedachte gevangen nemen tot de gehoorzaamheid van Christus**'.

Vandaag de dag heeft iedereen recht op z'n eigen meningen. Jawel, in onze maatschap-
Volg Mij!

pij, in deze wereld. Maar niet 'in Christus'. Elke eigen gedachte, wens en idee moet ik gevangen nemen, om voortaan alleen aan Christus gehoorzaam te zijn.

En als alle gelovigen dat doen, wordt eensgezindheid opeens een stuk makkelijker. Dan houden we echt wel onze eigen karakters en blijven een zelfstandige, unieke persoonlijkheid, een verlost die voor God waardevol is. Maar onze eigen gedachten zijn voor God niet waardevol; die komen voort uit ons eigen ik, dat voor God niet alleen verdorven, maar ook dood is, en dat geldt nog meer omdat Zijn geliefde Zoon in de dood moest gaan.

Ja maar, Romeinen 14-15 dan?

Lees dit Bijbelgedeelte maar eens in alle rust een paar keer door! Vaak wordt dit gedeelte aangehaald om duidelijk te maken: *ik heb een bepaalde vrijheid, en daar hoor jij als medegelovige niet aan te komen.*

Is dat echt wat de Schrift leert? 'Want u bent geroepen om vrij te zijn, broeders; gebruikt echter de vrijheid niet als een aanleiding voor het vlees, maar dient elkaar door de liefde' (Gal. 5:13).

De hele Schrift is door God geïnspireerd en nuttig om ons te onderwijzen. Ook dit gedeelte in de Romeinenbrief bevat veel lessen voor jou en mij vandaag de dag. Er staan beginselen in die voor ons allemaal gelden, dwars door elke cultuur en alle tijden heen. Het aanvaarden van medegelovigen is onze plicht, en als we het doen, worden we er zeker voor gezegend.

Toch moet je onderscheiden waar het hier om gaat. De apostel schrijft door Gods Geest aan gelovigen in Rome die een

Joodse achtergrond hadden. In hun godsdienst hadden ze vanouds strikte plichten ten aanzien van het houden van dagen (vs. 5), het vasten, het eten of niet-eten van bepaald etenswaar, het drinken van wijn (vs. 21).

Uitdrukkingen die in verband staan met voedsel worden in dit gedeelte heel vaak gebruikt (zie vs. 2, 3, 6, 15, 17, 20, 21, 23). Daar gaat het hier dus primair om.

Er waren strikte spijswetten die de Jood in acht moest nemen. Als zo iemand tot geloof in de Heere Jezus kwam, waren er twee mogelijkheden:

1. Hij beseftte de vrijheid die hij in Christus had gekregen (Gal. 2:4, 5:1); d.w.z.: de vrijheid om voortaan niet meer in slavernij van het eigen ik te leven, van het vlees, maar van harte voor de Heere te leven, niet gebonden door enige religieuze of Joodse traditie. Zulke gelovigen worden in Romeinen 14-15 de 'sterken' genoemd: ze hebben deze vrijheid én ze handelen ernaar.

2. Maar het kon ook zijn dat iemand beseftte dat hij zondenvergeving had ontvangen, maar niet begreep dat hij nu was geplaatst in de vrijheid in Christus (Gal. 2:4). Hij dacht dat hij zich nog aan de Joodse spijswetten e.d. moest houden. Zulke gelovigen worden in Romeinen 14-15 de 'zwakken' genoemd, omdat ze wél de vrijheid in Christus hebben gekregen, maar het niet beseffen en daardoor het inzicht en de kracht niet hebben om ernaar te handelen.

Romeinen 14-15 gaat dus totaal niet over het feit dat ik een mate van vrijheid heb die anderen mij moeten gunnen, maar over het feit dat wij allemaal in Christus zijn vrijgemaakt en daarnaar moeten handelen, terwijl we geduld hebben met zwakke gelovigen die zich nog aan Joodse spijswetten houden en de ware Christelijke vrijheid niet verstaan.

Is dat alles?

Is dat alles wat dit gedeelte ons vandaag de dag te zeggen heeft? Zeker niet; dit gedeelte geeft ook ons heel belangrijke geloofslessen voor ons dagelijkse leven. Het geeft algemene principes weer. Er zijn nl. vele dingen waarover het Woord niet tot in de details duidelijk is. Bijv. door mijn opvoeding en het Bijbelse onderwijs dat ik heb gekregen, ben ik gevormd, en daardoor doe ik bepaalde dingen op een bepaalde manier, en ik meen dat het zo goed is en dat ik mijn Heere daarmee eer. Maar die praktische uitwerkingen kan ik niet van elke gelovige op dezelfde manier verwachten.

Dit gedeelte geeft mij totaal niet de vrijheid om te doen wat ik goed vind, maar de vrijheid om mijn broeder te helpen die zijn vrijheid nog niet goed kent. En die vrijheid is: de plicht om Christus uit vrije liefde te dienen en te verheerlijken.

Een voorbeeld: iedereen kleedt zich anders. Ik kan andere gelovigen niet voorschrijven: 'Je moet exact de kleren dragen die ik draag, want dat is volgens de Schrift correct'. Maar de Bijbel spreekt wél over principes t.a.v. kleding en uiterlijk, bijv. met termen als kuisheid, ingetogenheid, een zich kleden met schaamtegevoel.

Als dus een zuster niet de rokken draagt die mijn vrouw draagt, kan ik haar niet zeggen: 'Jij moet ook zulke rokken dragen'; want dat staat zo expliciet inderdaad niet in Gods Woord.

Maar die zuster mag zich wel degelijk afvragen of ze zich met een zichzelf-presenterende strakke en korte (ont-)kleding nog voor God kan verantwoorden; of ze echt kan zeggen, als ze alleen is met haar Heere: 'Heere Jezus, U ziet dat ik U ook in mijn kleding wil verheerlijken'. Ziet Hij dat écht? Waaraan dan? En ze mag zich bovendien gerust afvragen of ze geen aanleiding tot vallen vormt voor andere gelovigen.

De Bijbel zegt ook nergens: 'U zult niet roken'. Sommigen zien dat als een vrijbrief om te roken, want het is immers niet verboden. Maar het Woord spreekt wél over ons lichaam als een tempel van de Heilige Geest, over verslaving ('Laat u niet weer onder een slavenjuk binden', Gal. 5:1), over het feit dat we geroepen zijn God te verheerlijken in ons lichaam. Ik kan van een medegelovige niet eisen om voortaan niet meer te roken. Maar mijn broeder kan zich niet makkelijk vrij praten van zijn gehoorzaamheid aan Christus door wél te roken.

En hetzelfde kun je toepassen op heel veel andere dingen: hobby's, sport, overmatig eten (of overmatig gefocust zijn op magerheid), deelname aan wereldse feesten, gaan naar disco's, het minachten van Gods principes voor de Gemeente, en ga zo maar door.

Als een broeder of zuster een vrije praktijk dan verdedigt met Romeinen 14, slaat hij of zij de plank dus grondig mis; dat gedeelte uitleggen als een vrijbrief om te doen wat je zelf goed vindt, is een verdraaiing van de Schriften.

Iemand die nog voor zichzelf vrijheid opeist, is helemaal geen zwakke! Gods Woord noemt

zo iemand een vleselijke gelovige en 'een ongeregelde', zegt 1 Thessalonika 5:14.

Die tekst geeft een heel praktische verdeling in 3 groepen aan: we moeten geduldig zijn ten opzichte van allen, maar die 'allen' zijn vervolgens verdeeld in drieën:

1. De ongeregelde, die zich in hun praktijk niet willen houden aan de regel van het Woord;
2. De kleinmoedigen, die willen gehoorzamen, maar de moed niet hebben de volgende stap te zetten op hun geloofsweg;
3. En de zwakken, die willen gehoorzamen, maar er de geestelijke kracht niet voor hebben.

Die categorie van zwakken komen we ook in Romeinen 14-15 tegen: ze willen het goede doen, maar ze hebben de kracht niet om in de Christelijke vrijheid te staan.

Let wel: dat is de vrijheid om van harte slaaf van Christus te zijn; niet de vrijheid om te doen wat ik als goed beschouw. Moge de Heere ons helpen om Zijn gezindheid (Fil. 2:5-10) in alle facetten van ons leven te openbaren.

**Alles wat
niet op grond
van geloof is,
is zonde.**

Romeinen 14:23

'Als iemand oren heeft om te horen, laat hij horen!'

Waarom God de mens oren heeft gegeven

Het menselijke oor is een zintuig dat zo geniaal in elkaar zit, dat tot nu toe geen wetenschap zijn 'meettechniek' heeft kunnen evenaren. Samen met het oog is het oor het belangrijkste instrument van de waarneming dat God ons gegeven heeft. 'Een oor dat hoort en een oog dat ziet, ook die beide heeft de HEERE gemaakt' (Spr. 20:12).

Allereerst wil God dat de mens daarmee naar Zijn boodschap, Zijn Woord luistert (of het leest). Wij horen aandachtige dienaren van God te zijn, aan wie geen instructie ontgaat. Wij moeten luisteren om te gehoorzamen.

De Heere Jezus als luisterende Mens

De Heere Jezus is de volmaakte Mens. Toen Hij in de wereld kwam, zei Hij: 'U hebt geen vreugde gevonden in slachtoffer en graanoffer, U hebt Mijn oren doorboord; brandoffer en zondoffer hebt U niet geëist. Toen zei Ik: Zie, Ik kom, in de boekrol is over Mij geschreven. Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen' (Ps. 40:6-8).

Dit vers wordt ook in Hebrëen 10 aangehaald. Daar staat: 'U hebt voor Mij een lichaam gereedgemaakt' (vs. 5).

Of er nu gesproken wordt van een lichaam of van oren, zoals in Psalm 40, de bedoeling ervan is dezelfde. Er wordt mee gezegd dat de Heere Jezus Mens werd. 'Die, in de gestalte van God zijnde, het geen roof geacht heeft God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft, de gestalte van een slaaf aannemend, de mensen gelijk wordend. En

in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood' (Fil. 2:6-8).

Hij heeft de positie van afhankelijkheid en gehoorzaamheid volledig ingenomen toen Hij Mens werd. Hij nam 'de gestalte van een dienst-knecht' aan en 'werd gehoorzaam'. Hij werd de Knecht des HEEREN, op Wie de woorden van Jesaja betrekking hebben: 'Hij wekt Mij elke morgen, Hij wekt Mij het oor, zodat Ik hoor als zij die onderwijs ontvangen' (Jes. 50:4).

Elke dag luisterde Hij naar wat Zijn God en Vader Hem wilde opdragen. Nooit wilde Hij iets doen wat niet overeenkwam met de wil van Zijn Vader. Uit liefde tot Zijn God en Vader en tot ons bleef Hij vastberaden op de weg van de gehoorzaamheid, die Hem ten slotte naar de dood aan het kruis leidde.

Dat wordt in het Oude Testament in het wetsvoorschrift voor de behandeling van een *Hebreeuwse knecht* voorgeschreven. Wanneer zo'n knecht uit liefde tot zijn heer en de zijnen niet wilde worden vrijgelaten, dan moest 'zijn meester hem bij de rechters brengen. Hij moet hem bij de deur of de deurpost brengen. Zijn meester moet dan met een priem zijn oor doorboren. Zo zal hij hem voor eeuwig dienen' (Ex. 21:6).

Het begint altijd met luisteren

Ieder mens moet horen wat God zegt, anders kan hij zich niet eens bekeren. Heeft hij dat gedaan, dan begint er voor hem een leven in gehoorzaamheid, een leven van luisteren en gehoorzamen. Hij wil de voetstappen van

zijn Meester volgen. Hij zei tegen Zijn discipelen niet alleen: 'Als iemand oren heeft om te horen, laat hij horen!' (Mark. 4:23), maar Hij heeft het ook Zelf voorgeleefd.

Laten wij elke morgen ons 'oor wakken'? Nemen wij dagelijks voor we ons huis verlaten de tijd om biddend in de Bijbel te lezen? Dat wordt voor ons pas een echte behoefte, wanneer wij inzien hoe noodzakelijk de gehoorzaamheid voor een gelovige is.

Gehoorzamen is niet iets wat wij af en toe kunnen doen. God wil dat wij Hem voortdurend gehoorzamen en nooit onafhankelijk van Hem handelen – precies zoals de Heere Jezus het deed. Maar om te weten *wat* wij *wanneer* en *hoe* moeten doen, moeten we telkens opnieuw naar Gods Woord luisteren.

Wat we moeten horen en wat niet

Wat horen wij? Waar halen we onze informatie vandaan? Uit het Woord van God? Van het Christendom in onze dagen zegt Paulus: 'Er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streeft, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich

keren tot verzinsels' (2 Tim. 4:3 e.v.). Deze woorden waarschuwen ons om niet tot ons te nemen wat de mensen om ons heen wél graag horen. Wij zouden onze oren veeleer moeten wenden tot de Waarheid. Niet voor niets zei de Heere Jezus tegen Zijn discipelen: 'Let op wat u hoort!' (Mark. 4:24)¹.

Hoe zit dat met de slechte woorden en beelden die je in deze wereld bijna overal tegenkomt? We kunnen niet altijd verhinderen om met onreine dingen geconfronteerd te worden, maar wij moeten ze absoluut niet in ons opnemen. Wij zouden ons er steeds weer met afschuw van moeten afwenden. De profeet Jesaja verduidelijkt: 'Wie zijn oor dichtstopt om niet van bloedvergieten te horen, die zijn ogen sluit om het kwaad niet te zien – die zal wonen op de hoogten; bergvestingen op de rotsen zullen zijn veilige vesting zijn' (Jes. 33:15vv), d.w.z. hij blijft bewaard voor het kwaad.

Met name de media zijn vol van geweld en moreel verderf. Een film kán vandaag de dag niet meer succesvol zijn zonder actie en seksscenes. Kan een Christen onder deze omstandigheden met een gerust geweten een televisietoestel in zijn kamer plaatsen? Mag hij zich vrijwillig blootstellen aan de smerigheid van deze wereld? Zou het hem niet net zo vergaan als Lot? Lot 'heeft dag in dag uit zijn rechtvaardige ziel gekweld bij het zien en horen van hun wetteloze daden' (2 Petr. 2:8). Bovendien zal het ons makkelijk tot zonde verleiden en steeds meer daarin verstrikt laten raken.

We moeten ook niet zonder na te denken de autoradio aanzetten of zomaar doelloos op het internet 'surfen' of willekeurige tijdschriften in de wachtkamer doorbladeren! Wij zouden moeten doen wat God eens tegen de profeet Ezechiël gezegd heeft: '*Al Mijn woorden die Ik tot u spreek, neem ze op in uw hart en luister ernaar met uw oren!*' (Ez. 3:10).

Joachim E. Setzer

¹ In dit verband is ook Lukas 8:18 interessant: 'Let er dan op hoe u luistert'. Niet alleen het *wat* is belangrijk, dus de inhoud, maar ook het *hoe*, d.w.z. de innerlijke houding waarmee wij luisteren. Iemand kan zelfs zo onverschillig staan tegenover Gods Woord, dat het geen nut voor hem oplevert (vgl. Ez. 33:31 e.v.).

Nehemia – een voorbeeld voor onze dagen

Het is interessant om het gedrag van Nehemia in de tijd van zijn gouverneurschap in Jeruzalem te overdenken. Er worden verschillende waardevolle aanwijzingen in gegeven voor ons: hoe wij ons in een tijd van geestelijke neergang kunnen gedragen tot eer van onze God en tot zegen voor andere gelovigen.

Aan de hand van een aantal opvallende verzen uit zijn geschiedenis wil ik graag een paar tips voor ons laten zien.

● ***Hij zocht het goede voor Gods volk (Neh. 2:10)***

Hanani was een broer van Nehemia. Hij vertelde hem iets over de toestand van Jeruzalem. Dat liet Nehemia niet met rust. Hij vroeg God of hij er iets aan zou mogen veranderen. En toen God hem de weg wees, zette Nehemia zich er helemaal voor in.

Hoe is het met ons gesteld als we horen over een bepaalde nood onder broeders en zusters of in plaatselijke samenkomsten (gemeenten)? Laat dat ons koud? Of gaat het ons aan het hart en willen wij helpen, zoals de Heere Jezus ons de weg wijst?

Er zijn taken voor jongeren en ouderen, voor broeders en zusters. Allereerst plaat-

selijk, maar soms ook buiten de plaatselijke gemeente. Misschien gaat deze taak zelfs over landsgrenzen heen.

Het heeft altijd zegen bewerkt wanneer Gods kinderen oog hadden voor zorgen en behoeften in hun omgeving en zich door God lieten gebruiken om in deze omstandigheden te helpen. Net als bij Nehemia is het daarbij nodig om je eigen wensen en verlangens aan de kant te zetten.

● ***Hij voerde geen taak uit zonder gebed (Neh. 1:4; 2:4; 6:9; 13:22)***

Om aan de door God gestelde opdrachten te kunnen voldoen, is het belangrijk dat je Zijn gedachten begrijpt en Hem om kracht vraagt. Onze eigen gedachten brengen ons zo gemakkelijk op een dwaalspoor.

Niet voor niets wordt in het Boek Spreuken twee keer gezegd: 'Er is soms een weg die iemand recht schijnt, maar het einde ervan zijn wegen van de dood' (Spr. 14:12; 16:25). God daarentegen kent vanaf het begin al het einde (Jes. 46:10).

Soms is het nodig wat langer te wachten, totdat wij Zijn weg scherp voor ons zien. Bij andere gelegenheden kan het juist vereist zijn om snel en vastberaden te handelen. Beide situaties vinden we bij Nehemia (zie Neh. 1:4; 2:4 e.v.).

● **Zijn optreden werd gekenmerkt door eerbied tegenover God (Neh. 5:15)**

Helaas kun je niet zeggen dat de mensen in het algemeen door eerbied tegenover God en de Heere Jezus gekenmerkt worden. En dat gevaar geldt net zo goed voor ons als Christenen in samenkomsten en bij geza-

Ook nu nog gaan een respectvol optreden en een vertrouwensrelatie met onze medemens prima samen!

● **Hij pakte zelf mee aan (Neh. 5:16)**

Nehemia vond het, ondanks zijn positie, niet te min om een handje te helpen bij al het

menlijke activiteiten.

Vrees voor God moet ons taalgebruik en ons praktische gedrag kenmerken. Daarom was Nehemia bang om de door God gestelde grenzen aan zijn taak te overschrijden.

Jozef zei tegen de vrouw van Potifar, die hem wilde verleiden: 'Hoe zou ik dan dit grote kwaad kunnen doen en zondigen tegen God?' (Gen. 39:9).

Voorbeelden als Nehemia en Jozef toonden deze houding niet alleen ten opzichte van God, maar ook ten opzichte van hun aardse superieuren. Om deze reden worden wij in Leviticus 19:32 opgeroepen: 'U moet opstaan voor iemand met grijze haren en eer bewijzen aan een oudere. Uw God moet u vrezen. Ik ben de HEERE'.

Volg Mij!

werk aan de bouw van de muur. Het was hem erom te doen dat het werk voortgang zou hebben; hij was niet tevreden met alleen leiding geven en toezicht houden.

Het is altijd goed als een plaatselijke gemeente de praktische vragen van Christelijke naastenliefde niet verwaarloost. Het kan bijv. gaan om het onderhoud van het kerkgebouw of om het helpen van medebroeders en zusters die in nood zijn. Zo'n helpende manier van doen zorgt voor een goede onderlinge sfeer onder de gelovigen. Ook in de omgang met de burens zal praktische behulpzaamheid positief uitwerken. Bij de eerste ontmoeting daarna zal vast en zeker de overhandiging van een Bijbel, een

Christelijk boekje of een uitnodiging voor een evangelisatiebijeenkomst welwillender worden aanvaard.

● *De dingen van God hadden de hoogste prioriteit in zijn leven (Neh. 6:3)*

Nehemia wilde van ganser harte het begonnen werk afmaken. Daarbij spaarde hij kosten noch moeite en was ook niet uit op eigen gemak. Hoe vaak hebben de inspanningen van onze dagelijkse arbeid al niet onze energie opgeslokt? En dan is er 's avonds ook nog een gebedssamenkomst of Bijbelstudie... Wat is het dan goed om eraan te denken dat we de bijeenkomsten niet moeten verzuimen.

Misschien waren we van plan juist die avond nog zaken te regelen. Als we dat omwille van de Heere uitstellen en tóch naar de bidstond gaan, zal Hij het vast en zeker niet onbeloofd laten. Ja, hoe vaak hebben we ervaren dat we na de dienst gesterkt naar huis gingen en de eerdere moeheid verdwenen was!

Een andere mogelijkheid is dat we een deel van onze vakantie gebruiken voor Bijbelconferenties en in onze vrije tijd meehelpen bij evangelisatiewerk. Wie bereid is om dat te doen, zal merken hoe het voor hemzelf ook geestelijke winst en zegen oplevert.

De Spreuken zeggen ons daarover: 'Een zegenende ziel wordt verzadigd, en wie te drinken geeft, die zal ook te drinken krijgen' (Spr. 11:25).

In 2 Korinthe 8 lezen we over de gelovigen in Macedonië, hoe ze ondanks hun eigen grote armoede de apostelen met veel overtuigingskracht vroegen deel te mogen nemen aan de collectes voor de gelovigen in Jeruzalem. Het raakt mij elke keer opnieuw als ik daar lees: 'Zij gaven zich eerst aan de Heere en daarna aan ons, door de wil van God' (2 Kor. 8:5). Zou dat niet een aansporing voor ons moeten zijn?

● *Hij kende de Bron waaruit hij kracht kon putten (Neh. 6:9)*

Sanballat en zijn vrienden wilden de inspanningen van Nehemia en van de Joden bij het bouwen van de muur met alle middelen tot stilstand brengen.

Daarbij schrokken ze ook niet terug voor laster. De situatie was niet ongevaarlijk. We vinden dan bij Nehemia geen excuus tegenover God om te stoppen met het werk, maar een gebed om kracht. Hij richtte zich niet tot een mens, maar tot zijn God. 'Zou iemand zoals ik vluchten?' (Neh. 6:11), was zijn antwoord op het verzoek om het op te geven.

Ook van andere mannen in het geloof wordt ons zoiets meegedeeld. Bijvoorbeeld van David. Terwijl David met zijn mannen op rooftocht was, hadden de Amalekieten de stad Ziklag verwoest, het toevluchtsoord van David en zijn mannen; ze hadden hun vrouwen, kinderen en bezittingen meegenomen.

Toen de strijders terugkwamen van hun rooftocht, waren ze zo verbitterd over dit verlies dat ze hun aanvoerder wilden stenen. David begon toen niet met hen te twisten of zich te rechtvaardigen. Wij lezen over hem dat hij zijn kracht zocht in zijn God (1 Sam. 30:6).

Over Petrus en Johannes wordt ons meegedeeld (Hand. 4) hoe zij door de Joodse leiders ernstig bedreigd werden om niet meer over de Heere Jezus te spreken. Nadat ze vrijgelaten waren, gingen ze naar hun medebroeders en zusters om samen met hen te bidden ... voor moed en vrijmoedigheid om de boodschap van de Heere Jezus te blijven verspreiden.

Wij weten dat ook wij, als wij discipelen van de Heere Jezus willen zijn, die Krachtbron nodig hebben. Maar in hoeverre gebruiken we die? Getuigen onze zwakheid en onze geringe moed om te getuigen er niet overduidelijk van? Wij laten ons vaak al door spot of minachting afschrikken.

Hoe anders is het vaak in landen waar op het belijden van de Heere Jezus verbanning of zelfs de doodstraf staat!

● ***Hij was zich bewust van zijn positie en van Gods heiligheid (Neh. 6:11; 13:11)***

De toegang tot Gods heiligdom was in het Oude Testament alleen aan de priesters voorbehouden. Ook al waren er sommigen die zich daar niets van aantrokken, Nehemia wilde Gods geboden respecteren. Hij had zich bezig gehouden met Gods Woord zoals het toen beschikbaar was en was er goed in thuis. Dat wordt ons duidelijk uit zijn gebeden of toespraken.

Om deze reden zette hij zich er ook voor in dat de priesters en Levieten hun benodigde dagelijkse voedsel kregen. Zo waren ze vrijgesteld voor de taken die ze voor God moesten vervullen. Zij waren verantwoordelijk voor de tempeldienst en de dienst als poortwachters. Als ze onder het toezicht van Nehemia deze taak gewetensvol uitoefenden, was het goed voor Jeruzalem.

In onze tijd zijn allen van wie de zonden door de Heere Jezus vergeven zijn, geroepen tot priester- en Levietendienst. God kent en erkent nu geen aparte stand van aangestelde geestelijken meer. Daarom worden wij allemaal opgeroepen om ervoor

te waken dat er geen kwaad in het geestelijke Huis van God (de Gemeente of Kerk) binnenkomt.

Natuurlijk zijn er nog steeds bijzondere gaven die de Heere aan Zijn Gemeente geschonken heeft, tot opbouw. Wat is het jammer als ze niet worden uitgeoefend. Of als het niet gebeurt volgens Gods Woord. Het gevolg is achteruitgang, wat wij pijnlijk genoeg in de Christenheid moeten vaststellen.

Nehemia was zich er duidelijk van bewust dat een schending van de voorschriften van God verbonden is met oordeel, in het ergste geval zelfs met de dood. Misschien moest hij wel denken aan de dood van Aärons twee zonen (Nadab en Abihu) of aan de straf over Hofni en Pinehas, de zonen van Eli. In 1 Korinthe 11 maakt God ons duidelijk dat Hij bij al Zijn genadige handelen ook nu nog waakt over Zijn heiligheid. Als gevolg van de minachting van Gods heiligheid wat betreft het Avondmaal van de Heere waren sommige gelovigen in Korinthe ziek geworden of zelfs gestorven.

Laten wij ons door Nehemia's voorbeeld aansporen om ons voor de Heere Jezus en Zijn zaak in te zetten? In Jeruzalem gaven velen gehoor aan de oproep van Nehemia: mannen en vrouwen, jongeren en ouderen. Omdat ze op Gods beloften vertrouwden, konden ze hun werk in een ongelooflijk korte tijd afkrijgen, ondanks de verschillende pogingen van hun ongelovige burens om het te verstoren.

Ook in onze tijd ziet God graag zo'n toewijding en ijver, en zal Hij de samenkomsten en het werk van de gelovigen zegenen.

Rainer Möckel

**Aanbevolen:
Een overdenking
over het Boek Nehemia**
J. de Blaauw
176 pag.; € 3,95

Bouwen aan Gods Huis

God gebruikt in Zijn Woord vaak beelden en begrippen uit de dagelijkse praktijk van mensen tot wie Hij Zijn Woord richt. Daardoor wordt het Woord van God voor ons als lezers levendig en begrijpelijk. Een voorbeeld hiervan is het begrip 'Huis van God' en het bouwen aan dit Huis.

Het bouwen van een huis is een proces dat ieder van ons wel eens min of meer nauwkeurig bekeken heeft. Dat maakt de lessen van de Bijbel over het Huis van God begrijpelijker voor ons. Een paar van deze lessen willen we in dit artikel bekijken.

Het beoogde gebruik van Gods Huis

Elk gebouw dat gebouwd wordt, moet dienen voor een specifiek doel. Wat is de bestemming voor het Huis van God? Het antwoord op deze vraag is een rode draad in de hele Bijbel.

In het leven van Abraham en Jakob komen we in de plaats Bethel al de aanwijzing tegen dat God bij de mensen wil wonen, want 'Bethel' betekent 'Huis van God'. In Exodus 15 zingt het volk dat uit Egypte bevrijd is, dat het God naar Zijn woning wil brengen. Daarna wordt in de woestijn het eerste 'huis' van God gebouwd – de tent der samenkomst, de plaats van ontmoeting als woning van God in de woestijn.

En vandaag de dag? Nu woont God persoonlijk in iedere gelovige en in het geheel van de gelovigen: de Gemeente (lees 1 Kor. 6:19; 3:16). Bij deze éne Gemeente

of Kerk van God volgens de Bijbel hoort iedere gelovige. En ze is het Huis van God op aarde, het 'Huis' waarin God wil wonen.

Het bouwplan

De architect van een huis denkt er intensief over na hoe de woning die gebouwd moet worden, er precies uit moet zien en hoe de bouw moet worden uitgevoerd. Zijn gedachten en wensen worden vastgelegd in het bouwplan. Zo weet iedereen die aan dit bouwwerk werkt, wat hij doen moet.

Bij het Huis van God is het niet anders. Ook God heeft een nauwkeurig bouwplan voor Zijn Huis opgetekend. Dit bouwplan is neergeschreven in de Bijbel, het Woord van God. Daarin vindt iedereen die aan Gods Huis wil meewerken, de nodige aanwijzingen.

Een mooi voorbeeld vinden we in het Oude Testament, toen Mozes het bouwplan voor de tabernakel kreeg. Hij kreeg dit plan niet gewoon in de woestijn. Nee, hij werd bij God op de berg geroepen. Daar in de tegenwoordigheid van God ontving hij de precieze beschrijving voor de bouw van dit 'tenthuis'. En hij zag ook een voorbeeld, zodat hij alles heel precies kon uitvoeren zoals God het wenste.

Zo moet iedereen die nu aan Gods Huis wil meewerken, eerst in de nabijheid van God komen en in persoonlijke Bijbelstudie de

plannen van God voor Zijn Huis onderzoeken. Net als bij Mozes geeft God in alle tijden een helder en duidelijk beeld van het werk aan Zijn Huis – ook van het werk dat Hij voor ieder persoonlijk bedacht heeft. Het is onze zaak om alles zo te doen als Hij het ons gezegd heeft. Dat heeft Mozes gedaan, zoals God in Exodus 40 zeven keer bevestigt.

Het fundament

We weten uit ons dagelijkse leven dat het fundament van een bouwwerk beslissend is voor de veiligheid van het bouwwerk. Zonder een goed fundament is het zinloos en gevaarlijk om verder te bouwen.

In 1 Korinthe 3:11 wordt het fundament van het Huis van God getoond. Het is de Heere Jezus Zelf. Hij is de vaste en veilige Basis

van dit Huis. Niemand anders dan Hij kan het Fundament zijn voor het feit dat God bij de mensen kan wonen. Dit Fundament hebben de apostelen en profeten van het Nieuwe Testament gelegd, doordat ze de Heere Jezus verkondigd hebben en het geïnspireerde Woord van God hebben opgeschreven, waarvan het belangrijkste Onderwerp de Heere Jezus is (Ef. 2:20). De Heere Jezus is dus het Fundament van dit Huis. En Hij is ook de Hoeksteen, Die de richting van het hele bouwwerk bepaalt. Hij is in alles maatgevend in Zijn Huis.

De bouwmaterialen

Het Huis van God in onze tijd is de Gemeente, het geheel van de gelovigen. Iedere gelovige is als een levende steen aan dit Huis toegevoegd (1 Petr. 2:5); de Heere Jezus voegt deze stenen toe aan dit Huis. Hij weet precies wie erbij behoort en wie niet. Hij kent hen die van Hem zijn (2 Tim. 2:19). Hij maakt geen fout bij het bouwen van dit Huis. *Hij Zelf bouwt* (Matth. 16:18), en alles wat Hij doet, is perfect.

Maar ook wij worden opgeroepen om aan dit Huis mee te werken. Wij voegen niet op dezelfde manier stenen toe, want dat kunnen wij helemaal niet. *Wij* kunnen van mensen geen levende stenen, geen gelovigen maken (vgl. Ps. 49:7).

Toch spreekt de Bijbel over bouwmaterialen als het erom gaat dat wij mee helpen bouwen aan Gods Huis. In 1 Korinthe 3 worden zij die met kostbaar materiaal bouwen aan Gods Huis, onderscheiden van mensen die met hout, hooi en stro bouwen. Wat wordt er met deze bouwmaterialen bedoeld? Ze verwijzen naar *de inhoud en methode van ons werk* aan Gods Huis. Geven wij in ons werk aan dat Huis echt iets van de Heere Jezus door? Wanneer onze gezindheid op Hem is gericht en Hij de Inhoud van onze boodschap is, dan bouwen wij echt aan het Huis van God.

De bouwmaterialen verschillen vooral doordat de ene groep (goud, zilver en kostbare stenen) materialen zijn die het vuur kunnen doorstaan. Dat kunnen de materialen van de andere groep niet (hout, hooi en stro). Vuur is in de Bijbel een beeld van Gods onderzoekende heiligheid. Heiligheid is immers het belangrijke basisbeginsel van Gods Huis (Ps. 93:5).

De volgende vraag moet ik mezelf altijd stellen als het gaat om mijn meewerken aan Gods Huis: 'Kan dat wat ik doe of zeg standhouden in de onderzoekende heiligheid van God?' Alleen zó kan ik met de juiste materialen bouwen.

Al het andere zijn dingen die niet tot nut van Gods Huis zijn. Als ik dat gebruik, bouw ik met iets wat eenmaal zal verbranden (1 Kor. 3:15). De Heere Jezus wil graag iedereen die oprecht om Zijn hulp vraagt, de goede

materialen laten zien, in de vorm van goede woorden en goede werken om mee te werken aan Gods Huis!

De bouwers

Dat de Heere Jezus Zelf Zijn Gemeente bouwt, lezen we in Mattheüs 16. Maar zoals al gezegd: aan het Huis van God is ook de gedachte verbonden dat wij mee moeten bouwen. Misschien denk je wel dat het meewerken aan het Huis van God iets is voor evangelisten of bijzonder begaafde mensen. Of misschien voor de oudere broeders en zusters die in hun leven al veel ervaring met hun Heere hebben opgedaan. Maar in 1 Korinthe 3 staat dat *iedereen* moet opletten hoe hij bouwt. Dat is een vermaning om op de juiste manier te bouwen.

Tegelijk betekent het dat God *iedere* gelovige wil gebruiken als Zijn medewerker in het werk aan dit Huis. Niet iedereen doet hetzelfde werk. Uit ons dagelijkse leven weten we dat iedere arbeider die aan een huis meewerkt een speciale opleiding en vaardigheid heeft. Alleen door allemaal samen te werken, redden ze het om het werk klaar te krijgen. In Gods Huis is het niet anders. God zet iedereen in naar zijn vaardigheden, de één voor deze taak, de ander voor een andere. En hoe beter allen samenwerken, des te gezegender zal het werk zijn.

De voltooiing

Misschien vraag je je nog steeds af hoe je kunt meehelpen in het werk aan Gods Huis. Denk

er dan eens aan dat het geen bijzondere of grote taken hoeven te zijn. Ook kleine dingen, zoals je persoonlijke getuigenis op school, in de buurt of op je werkplek, tellen als werk aan Gods Huis. Iedere vorm van hulp die je aan een oude zuster in de gemeente geeft, elk kort bezoekje aan een zieke en elk gebed voor een ongelovige of een kind van God is: *werken aan het Huis van God.*

God heeft jou in een omgeving met ongelovige medemensen geplaatst. Daar mag jij werken voor Hem.

Alle kleine en grote vormen van dienst stellen bouwmaterialiaal voor in de hand van de Heere Jezus. Hij zal de laatste steen toevoegen. Hij zal het bouwwerk voltooiën. Dan zal er loon zijn voor elke dienst die vandaag in trouw voor de Heere Jezus aan Zijn huis gedaan wordt.

Wil jij je laten gebruiken om mee te werken aan dit Huis van God?

Christian Rosenthal

***‘Als de HEERE het huis niet bouwt,
tevergeefs zwoegen zijn bouwers eraan;
als de HEERE de stad niet bewaart,
tevergeefs waakt de wachter’***

Ps. 127:1

'Zie, nú is het de tijd van het welbehagen! Zie, nú is het de dag van het heil!'
2 Kor. 6:2

Nú!

Een jong gezin ging naar Afrika om daar de Heere Jezus te dienen. Omdat de oudste van de beide kinderen de Heere Jezus nog niet als Redder had aangenomen, sprak een Godvrezende vriend van het gezin met hem. Helaas voelde de jongen zich door de poging van deze vriend niet aangesproken; hij stond juist nog onverschilliger tegenover de liefde van God.

Bij het afscheid zei de vriend: 'Ook als je de Heere Jezus nu niet als Redder wilt aannemen, ik ben er toch zeker van dat je het doen zult voordat je uit Afrika terugkomt'. 'O, nee hoor, dat zal ik niet doen!', was het opstandige antwoord van de jongen.

Hij bracht in totaal acht jaar door in Afrika, waarin hij zag hoe zijn ouders als zendelingen werkten. En hij zag hoe anderen tot de Heere Jezus kwamen en Hem als Heiland aannamen. Maar hijzelf deed het niet... Hij ging naar een Christelijk internaat, waar hij geregeld het Evangelie hoorde. Nog steeds geen antwoord...

Toen ging hij terug naar Amerika, waar hij een Christelijke universiteit bezocht. Hier was het merendeel van de docenten en studenten gelovig, maar hij sloot zich af voor het Evangelie...

Daarna kreeg hij met alcohol en drugsmisbruik te kampen en leidde een immoreel en verkwistend leven. Hoewel hij wist dat zijn levensstijl slecht was, zodat hij zelf ongelukkig werd, gaf hij zijn leven niet over aan Jezus Christus.

Op zekere dag – onderweg naar het huis van een vriend – verloor hij de controle over het stuur. Een ernstig ongeluk... en hij stierf ter plekke. Op de leeftijd van 25 jaar...

De Bijbel zegt: 'Het is voor de mensen beschikt [bepaald] dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt' (Hebr. 9:27). Omdat wij niet weten wanneer dat zijn zal, moeten wij er vandaag al op voorbereid zijn.

Nu is het de juiste tijd om de goede boodschap van Gods liefde aan te nemen. Hij gaf Zijn Zoon, Jezus Christus, en liet Hem sterven aan het kruis voor onze schuld. Accepteer in geloof dat Hij ook voor jouw schuld gestorven is. Daardoor word je van je schuld en je zonden vrijgesproken. **Nu nog! Vandaag nog!**

**Wie na bestraffingen
halsstarrig is, zal opeens
verbroken worden, en er zal
geen genezing meer zijn!**
Spreuken 29:1

